

épület részletei a Királyfürdőtől északra, épület- és járósíntek a Medve utca 38–40-ből. A limes-útból kiágazó kelet-nyugati irányú út egy szakasza került feltárássra a Tölgyfa utca 24. számú telekről.

A leletmentés során a terület északnyugati negyedében húzódott kutatóárkainkban 1. századi agyagfal omladékos réteget figyeltünk meg, felette későbbi periódus köves szintje került dokumentálásra. Az építési terület északkeleti sarkában, a markoló által kiszedett felületen egy íves falalapozás került napvilágra, északi oldalán támpillérrel. Sajnos a hozzá tartozó szinteket az újkori bolygatások elpusztították. Jellege alapján azonban valószínűsíthető, hogy római kori épület maradványaihoz tartoztak, melyek nagyobb része a mai Feketesas utca alá húzódik. A terület középső és keleti sávjában temető részlete került feltárássra. A feltárt hét sír kivétel nélkül csontvázas volt. Tájolásuk egy kivételével észak-déli irányú. Többségük téglasír, de előkerült egyszerű gödörsír is. Némelyik gazdag melléklettel rendelkezett. Említésre méltó még egy különleges formájú csont amulett. A temető kiterjedésének tisztázására nem volt módunk, mivel az alapozási síkkal a terület legnagyobb részén nem érték el ezt a mélységet. Egy felületen azonban megfigyelhető volt a sírok szabályos, soros elrendezése. Ettől délre feltárt kelet-nyugati irányú útrészlet talán a parcella déli szélét jelzi. A fentiekén kívül még néhány gödör- és kemencerészlet került dokumentálásra, de sajnos ezeknek sem teljes kiterjedését, sem összefüggéseit nem volt módunk tisztázni.

A kutatások igazolták, hogy a terület a római korban az 1–4. századig használatban volt. A rétegtani megfigyelések a környező telkeken várható további kutatásokhoz szolgáltatottak fontos adatokat.

A területet a középkor folyamán már a 11. századtól lakták, és a Jenői rév mellé települt vásárhely (Gézavására) volt. A Felhévíz nevet a 12. század során kaphatta a hely tövében fakadó melegvízű forrásokról.

A Bem József utca – Tölgyfa utca – Feketesas utca által határolt rész a település déli, szórványosan beépített része volt. Az Árpád-korra (szórvány kerámián és pénzen kívül) egy kelet-nyugati irányú, kisebb kövekkel kirakott út datálható, amelyet a 14. századig használhattak. (Az egyik, szintén kelet-nyugati irányú római kori útról feltételezhetjük, hogy még az Árpád-korban is használták. Ez az út az ásatási terület déli részén helyezkedett el, és a korai időszakban határ is lehetett a Víziváros és Felhévíz között.)

A késő középkorból számos kemence és tűzlelőhely (közülük az egyik tapasztásába vasszöveget keverték), valamint hulladékgyödör került elő a telek északi feléből. A terület északnyugati sarkában előkerült gödörbe az edénytöredékeken kívül egy 15. századi, mázatlan, szürke, tál alakú kályhaszemekből álló kályha nagy darabjait és tapasztását dobták ki. Ez a közelben álló, komolyabb lakóépületre utal. A telek déli fele egészen más képet mutat. Déli irányban a felszín természetesen lejt. Ez a rész a 14–15. század során szürke agyaggal beisz-

polódott, feltöltődött 1–1,5 méter vastagságban. Ebből az időszakból ezen a részen objektum nem került elő.

A török hódoltság korai szakaszában mintegy 1 méter vastag feltöltés keletkezett. A feltöltésből származó legérdekesebb tárgyak egy mesterjegyes ónozott réz talpastál és egy feliratos kínai porceláncsésze. A terület déli részéről előkerült egy mázatlan, tál alakú és szintén mázatlan, hagyma alakú kályhaszemekből álló kályha kidobott maradványa, amely a 17. század első felére keltezhető.

Ebbe a feltöltésbe ásták bele a későbbi török kori objektumokat. Nagyméretű hulladékgyödrök, árkok részletei (amelyek Buda egyik ostromának futóárkai lehetnek) és hét nyugat-keleti tájolású, melléklet nélküli, koporsós sír került elő.

H. KÉRDŐ KATALIN – KOVÁCS ESZTER

41. Budapest II., Tölgyfa utca 3. – Henger u. 2.
Ró, Kö

A telken a Margit Palace Kft. megbízásából szondázó kutatást végeztünk a rétegtani viszonyok tisztázására. A kijelölt kelet-nyugati irányú kutatóárok nyugati szakaszában a remíz alatti mélypincék a régészeti jelenségeket elpusztították. Az árok keleti részében szintén egy újkori épület alapjaira bukkantunk. Alatta azonban földbe rakott törtköves falakat tudtunk megfigyelni. Egy feltehetőleg ugyanehhez az épülethez tartozó falrészlet dokumentáltunk a kutatóárok középső szakaszának északi metszetében. Ez az épület lehetséges, hogy középkori, de korát, kiterjedését és funkcióját a későbbi kutatásoknak kell tisztázni. Dokumentálásra került még két középkori tüzelőhely és két köves járósínt. A római korból objektum nem került elő, de kultúrreteg megfigyelhető volt. A középkori jelenségek a mai felszíntől 1,5–3 méter között vannak.

H. KÉRDŐ KATALIN – KOVÁCS ESZTER

42. Budapest II., Zsigmond tér 5–7.
Kö, Ú

A több, mint 3000 m² nagyságú terület feltárással kutatási terveinkben Szentjakabfalva középkori településének nyomait, a Szépvölgyi ároknak, mint középkori határjelnek a meghatározását és a római limes-út esetlegesen területünkre benyúló részének feltárássát tűztük ki célul. A telek É-i környezetében korábban folytatott feltárássok eredményei, és a domborzati viszonyok alapján, a régészeti jelenségeket 2,5–3 m mélységtől vártuk a Ny-i oldalon, és jelentős mélyüléssel számoltunk a K-i rész felé. Mivel ez a helyzet a feltárássok felületi lehetőségeit jelentősen lecsökkentette volna, illetve az épített építési munkálatait is túlzott mértékben nehezítette volna, ezért megállapodásunk értelmében a felületi régészeti kutatást a terület statikai megerősítése után, azaz az épület alapját jelentő 60 cm széles résfal megépítését követően fogjuk megkezdeni.